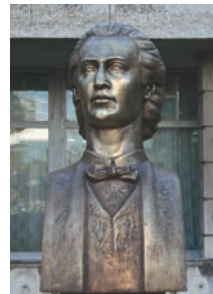
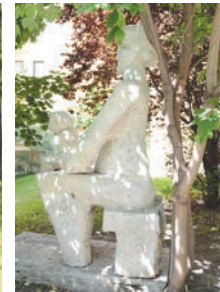

STATUI ȘI MONUMENTE DIN MUNICIPIUL PIATRA-NEAMȚ

www.statui.ro

scurtă introducere

Statuile și monumentele ocupă un rol important în cultura și civilizația tuturor popoarelor, iar arta sculpturală a evoluat pe tot parcursul preistoriei și istoriei omenirii. Scopul principal al statuilor sau al monumentelor este acela de a marca un anumit eveniment istoric sau de a încastra în timp figura memorabilă a unei persoane importante din comunitate.

Statuia este definită ca fiind o „sculptură care reprezintă, în trei dimensiuni, imaginea integrală a unor ființe, a unor figuri alegorice, expusă de obicei într-un spațiu deschis.” Nu există aproape nicio formă de civilizație istorică, exceptând poate cele nomade, care să nu fi cultivat reprezentările statuare.

Fiecare localitate poartă la reverul istoriei sale însemne ale personalităților cărora le datorează respect și în posteritate. O statuie este o clipă materializată în veșnicie. Dintre vechile statui ale orașului antebelic, numai cea a lui Mihail Kogălniceanu a rezistat, fiind mutată în mai multe locuri până să fie adusă în fața Muzeului Județean de Istorie. Altele au dispărut fără urmă, cum sunt cele ale Zulniei Isăcescu, fondatoarea școlii de institutoare din Piatra-Neamț, a colonelului Gh. Roznovanu, doctorului Emil Costinescu sau Nicu Albu, căruia i s-a ridicat alta în Parcul Cozla.

Tabăra de creație din 1979 a reprezentat pentru municipiul Piatra-Neamț unul dintre cele mai interesante vernisaje ale acelor ani. După o lună și jumătate de lucrări, tabăra a oferit municipiului o galerie de statui amplasate în diferite zone ale urbei semnate de Crișan Bela, Tiberiu Bențe, Grigore Bradea, Maria Deac, Nicolae Fleissig, Mihai Istudor, Vasile Ivan, Dinu Rădulescu, Manuela Siclodi, Dumitru Simionescu, Anton Tănase, Iuliana Turcu și Gheorghe Turcu.

Autor: Oscar Han
Anul: 1974
Material: bronz
Amplasament: Piața Ștefan cel Mare,
în centrul Parcului Tineretului

Statuia lui Ștefan cel Mare

Statuia voievodului Ștefan cel Mare din parcul cu același nume din Piatra-Neamț este opera sculptorului Oscar Han și a fost dezvelită în anul 1980 cu ocazia sărbătoririi a 2050 de ani de la construirea primului stat centralizat și independent condus de Burebista și a 2000 de ani de existență a anticii Petrodava.

Ștefan al III-lea, supranumit Ștefan cel Mare (n. 1433, Borzești – d. 2 iulie 1504, Suceava), fiul lui Bogdan al II-lea, a fost domnul Moldovei între anii 1457 și 1504. A domnit 47 de ani, durată care nu a mai fost egalată în istoria Moldovei. În timpul său, a dus lupte împotriva mai multor vecini, cum ar fi Imperiul Otoman, Regatul Poloniei și Regatul Ungariei. Biserici și mănăstiri construite în timpul domniei sale sunt astăzi pe lista locurilor din patrimoniul mondial.

Oscar Han a studiat la Academia de Arte Frumoase din București, în atelierul lui Dimitrie Paciurea (sculptura) și cu Frederic Storck (desenul). Debutul său ca sculptor s-a produs foarte devreme, la nici 20 de ani. În 1911, Oscar Han s-a făcut remarcat cu lucrarea „Cap de fetiță”.

A fost membru al „Grupului celor patru”, din care mai făceau parte pictorii Nicolae Tonitza, Ștefan Dimitrescu și Francisc Șirato.

Oscar Han (1891 – 1976)

A participat la Saloanele Oficiale din București, a expus la diferite expoziții de artă românească în străinătate, ca și la unele manifestări internaționale de la Veneția, Anvers, Paris, Haga, Amsterdam, Barcelona. Într-o serie de portrete (Părvan, Eminescu, Iorga, Sofocle, Dante), se arată preocupat de transpunerea plastică a unor valori ale portretului fizic și moral al personalității respective.

Când abordează compoziția monumentală, miza cade pe retorica gestului și, în egală măsură, pe masivitatea volumelor, pe concretizarea imperioasă a materialului figurativ (Victorie, 1932; Constantin Brâncoveanu, 1936; Anghel Saligny, 1958, etc.)

Autor: Wladimir Hegel

Anul: 1913

Material: bronz

Amplasament: Piața Mihail Kogălniceanu,
în fața Muzeului de Istorie și Arheologie Piatra-Neamț

MIHAIL
KOGĂLNICEANU
1817 - 1891

Statuia lui Mihail Kogălniceanu

Statuia în mărime naturală, realizată de sculptorul Vladimir C. Hegel, îl prezintă pe Mihail Kogălniceanu în mișcare la Congresul de Pace de la Berlin – 1878, parcă atunci ridicându-se de pe jilțul din spatele său, într-un moment de protest împotriva mai marilor Europei, apărând interesele României la independență, suveranitate și integritate teritorială. Pe o placă de bronz, fixată pe soclu, este redat un moment emoționant: luarea la cunoștință a unui grup de țărani a Legii împroprietăririi din 1864. Un preot, în fața bisericii, dă citire Decretului de promulgare a legii reformei agrare, iar un număr de țărani, unii în genunchi, alții în picioare, cu capetele descoperite ascultă cu evlavie actul de pe urma căruia devin stăpâni pe pământul lor.

Într-o adresă din 11 mai 1913 a Comitetului pentru ridicarea unei statui lui Mihail Kogălniceanu în Piatra Neamț, semnată de președintele acestui comitet, Alex. S. Stan, către decanul Facultății de Litere din Iași, se arată că muncitorimea din județul Neamț, concepând în 1910 ideea ridicării unei statui marelui român Mihail Kogălniceanu în orașul Piatra Neamț, a înfăptuit această idee, adunând fondurile necesare numai din acest județ. Mai departe se menționează că în ziua de 19 mai anul curent (1913 – n.n.), ora 10 dimineața, urma să aibă loc serbarea dezvelirii acestei statui. La semnalul trompetelor militare, patru plăieși dintre cei mai bătrâni din Vânătorii-Neamțului, care-l cunoscuseră pe Mihail Kogălniceanu, au dezvelit statuia amplasată în grădina publică din preajma actualului TT.

Într-o noapte a anului 1958, spre indignarea locuitorilor orașului Piatra-Neamț, statuia a dispărut, fiind aruncată în incinta unei turnătorii pentru topire. După mai mulți ani, a fost reinstalată în Scurul Ștefan cel Mare, apoi, în fața Muzeului de Istorie și Arheologie din Piatra-Neamț, unde se află și în prezent.

C. Leonescu scria: „Nu e o podoabă mai frumoasă, mai demnă și înălțătoare pentru orașul nostru și pentru țară decât chipul acesta de bronz, care va trăi neîncetat în inima tuturor românilor, în semn de recunoștință pentru omul care și-a închinat viața progresului întregului popor român.”

Wladimir C. Hegel (1839 – 1918)

Wladimir C. Hegel s-a născut în anul 1839 la Paris, părinții săi fiind de origine polono-germană. A studiat în Germania și la Paris la École des Beaux Arts, unde în mod fericit a fost cunoscut de omul de cultură și bărbatul de stat român Vasile Urechea-Alexandrescu, care primise în 1873 o statuie realizată de sculptorul Hegel, drept omagiu pentru participarea sa la Congresul latinității de la Paris, și care l-a convins să vină în România, unde l-a sprijinit să se afirme.

El s-a stabilit în România în anul 1885 și a devenit primul profesor de sculptură al Academiei de Belle Arte din București după ce, la 30 noiembrie 1898, Ion Georgescu moare subit și este urmat la catedră de Wladimir Hegel, numit profesor de modelaj și de desen ornamental. În perioada 1898-1902 l-a avut ca elev și pe Constantin Brâncuși. W. Hegel i-a fost profesor și sculptorului Dimitrie Paciurea, căruia i-a insuflat cultul pentru formă, și pe care l-a sprijinit să își continue studiile la Paris.

Prin preocuparea sculptorului Wladimir C. Hegel s-a importat din Anglia o instalație completă de turnare a metalelor pentru Școala de Arte și Meserii. Așa a format o serie de turnători români, care au contribuit la realizarea în țară de statui și monumente.

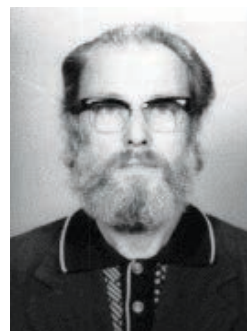
Autor: Vasile Aciobăniței

Anul: 1963

Material: travertin

Amplasament: în curtea casei memoriale Calistrat Hogaș,
str. Calistrat Hogaș, nr. 1

Bustul lui Calistrat Hogaș

Vasile Aciobăniței

În 1948, la 24 de ani, **Vasile Aciobăniței** s-a înscris la Institutul de Arte Plastice din Iași, unde a intrat cu nota maximă. Aici a urmat primii doi ani de facultate, sub îndrumarea maestrului Ion Irimescu. În 1950, institutul s-a desființat.

S-a mutat apoi la Institutul de Arte Plastice Nicolae Grigorescu din București, unde i-a avut ca profesori pe sculptorii Cornel Medrea și Constantin Baraschi.

Vasile Aciobăniței debutează sub semnul realismului socialist, după care se specializează în crearea de busturi monumentale a căror amplasament ideal este spațiul public. Începând cu anii 1970 stilul său se deplasează în zona figurativului, prelucrând tipologii brâncușiene de tipul „Sărutul”, „Alegorie”, adoptând un primitivism similar. Lumea populară a reprezentat o tematică semnificativă, lume pe care o va simboliza cu mijloace alegorice.

Sculpturi:

- Bustul lui Alexandru Ioan Cuza din Huși în piatră albă. Se găsește în parcul din fața Liceului „Cuza Vodă” și este creația sculptorului hușean Vasile Aciobăniței. A fost dezvelit în anul 1959, fiind realizat în manieră clasică și așezat pe un pedestal monumental din beton.
- Bustul lui Mihail Kogălniceanu din Huși în piatră albă. Se află amplasat în fața Colegiului agricol „Dimitrie Cantemir”, pe strada Mihail Kogălniceanu și este opera sculptorului hușean Vasile Aciobăniței. A fost dezvelit în anul 1959 și este realizat în manieră clasică. Având o înălțime de 1,40 m, este așezat pe un pedestal din beton pe al cărui frontispiciu este scris: „Mihail Kogălniceanu, 1817-1891”.
- Fântâna păcii, Piatra Neamț, 1962;
- Bustul lui Calistrat Hogaș, Piatra Neamț, 1963;
- Bustul lui Ion Creangă, Bacău, Slănic-Moldova, 1964;
- Mihai Eminescu, Slănic-Moldova, 1965;
- Bustul lui George Enescu, Bacău, 1967;
- Cântecul Popular, București, 1968;
- Bustul lui Dr. Petru Groza, Băcia (Hunedoara), 1973;
- Păstorul (piatră), tabăra de sculptură de la Măgura, 1976.

I. NEGRE

C. HOGAS

M. STAMATIN

RECUNOSTIȚA ȘI PILOSA AMINTIRE

Autor: sculptor Mihai Onofrei, pietrar Vincenzo Puschiasis

Anul: 1924

Material: bronz, piatră

Amplasament: Str. Ștefan cel Mare nr. 4, în fața Colegiului Petru Rareș

Altorelief și basorelief

C. Hogaș, I. Negre, M. Stamatin

Patrimoniul artistic al municipiului Piatra-Neamț s-a îmbogățit în anul 1924 cu un monument omagial dedicat întemeietorilor Liceului „Petru Rareș”: Ion Negre, Calistrat Hogaș și Mihai Stamatin. Chipurile acestora au fost fixate în bronz de sculptorul Mihai Onofrei.

La realizarea sculpturilor în piatră, ce decorează monumentul omagial de la Liceul „Petru Rareș”, au participat și italienii Carol Zani, antreprenor de construcții, și Vincenzo Puschiasis, sculptor în piatră. Acesta a cioplit piatra de fundal, a sculptat chenarul dreptunghiular decorat cu două cununi de lauri și profilul în relief al zeiței Atena, plasat la baza lucrării.

Cele trei medalioane din bronz, sculptate de Onofrei ocupă zona superioară a compoziției: în mijloc, privit frontal, se află bustul în altorelief al lui Calistrat Hogaș, în stânga, profilul în basorelief al lui Ion Negre și în dreapta cel al lui Mihai Stamatin. Portretele sunt realiste, au trăsături expresive, privirile concentrate captând interesul privitorilor. Poziția lor și a elementelor decorative dau ritm și simetrie ansamblului unitar și echilibrat.

Monumentul a fost inaugurat la 26 iulie 1926, la eveniment fiind prezenți numeroși locuitori, membrii asociației „Ateneul Popular”, inițiatorii proiectului, elevii liceului și sculptorul Onofrei. În discursul omagial, directorul de atunci al liceului, V.A. Trifu, rostea următoarele cuvinte: *„Voi, tânăra generație, care mâine veți sprijini pe umerii voștri povara grea, dar scumpă a neamului nostru,... luați pildă de la înaintașii noștri...”*.

Sculptorul Mihai Onofrei (1896 – 1980)

Născut la 4 iulie 1896 în Boțești, județul Vaslui, artistul a făcut parte dintr-o generație de aur a absolvenților Școlii de Belle Arte din Iași, alături de Aurel Băeșu, Adam Băltătu, Max Arnold, Nutzi Acontz, Aurelia Vasiliu-Ghiață.

Mihai Onofrei s-a consacrat ca sculptor în 1919, cu prilejul expoziției de grup la București, alături de pictorii Aurel Băeșu și Adam Băltătu. Împreună cu prietenii săi și susținuți material și moral de G.T.Kirileanu și Gh. Lalu, Onofrei face o călătorie de studii la Roma, unde între 1920-1922 lucrează cu sculptorul Ettore Ferrare.

Sculptorul Onofrei revine în țară în 1922 și se stabilește la Piatra Neamț până la moartea prietenului său Aurel Băeșu, în 1928. În această perioadă artistul are o activitate artistică bogată, fiind o prezență activă atât în Piatra-Neamț cât și la manifestările expoziționale ale societății „Tinerimea artistică” din București.

Mihai Onofrei, stins din viață la 11 septembrie 1980 în București, a lăsat orașului Piatra Neamț alte patru lucrări. Una este destinată mormântului lui Aurel Băeșu din cimitirul „Eternitatea”, alte trei fac parte din colecția Muzeului de Artă.

Pietrarul Vincenzo Puschiasis (1874 – 1941)

Vincenzo Puschiasis a fost un sculptor în piatră italian, stabilit în România. După ce a urmat cursurile primare și școala profesională în localitatea natală, a lucrat ca muncitor, deprinzând de tânăr arta cioplitului în piatră.

În 1899 a venit în Piatra-Neamț. A deschis cariera de piatră Peste Vale, la poalele Cernegurei, la Băcioaia de lângă Văleni. Lucrările sale se regăsesc din Valea Tarcăului și până în dealurile Vasluiului: poduri, apeeducte, viaducte, ziduri de consolidare, fântâni, biserici, monumente funerare diverse.

Vincenzo Puschiasis a fost declarat cetățean de onoare post-mortem al municipiului Piatra-Neamț.

Autor: Oscar Späthe

Anul: 1923

Material: bronz

Amplasament: Parcul Nicu Albu (Grădina Zoologică),
strada Ștefan cel Mare

Bustul lui Nicu Albu

Bustul lui Nicu Albu a fost dezvelit la 30 septembrie 1923 în prezența unor personalități naționale. Însuși, liderul liberal Ionel I. C. Brătianu, a ținut aici un emoționant discurs.

La timpul respectiv, lucrarea a fost integrată în patrimoniul statuar al municipiului Piatra-Neamț. După 1948, fiind incomod pentru noua stăpânire, bustul a fost îndepărtat din forul public; lucrarea a fost însă salvată prin preluarea în patrimoniul muzeului județean. Acolo a fost admirată de personalul muzeului, până când o atență analiză, soldată cu fapte reparatorii, a condus la adoptarea deciziei de a readuce pe vechiul amplasament a respectivului simbol. Astfel, a fost reintegrat în forul public în 1994, în ziua de Sf. Nicolae, iar în 1995 i-a fost conferit lui Nicu Albu titlul de cetățean de onoare.

Iată ce spunea Ionel I. C. Brătianu la comemorarea lui Nicu Albu, la data de 15 septembrie 1923, cu ocazia a 70 de ani de la naștere și a dezvelirii bustului din grădina de jos a parcului Cozla: „*Prin înfăptuirile realizate în diverse direcțiuni și dragostea edilitară arătată orașului, căutând mereu să-l înfrumusețeze, luptând și pentru ridicarea județului, poate fi dat de exemplu în întreaga țară. A fost printre cei mai buni primari și prefecți. Amintirea lui va rămâne veșnică în conștiința noastră și a populației de pe Valea Bistriței.*”

Primul Ministru I.I. C. Brătianu citindu-și discursul la inaugurarea bustului primarului Nicu Albu, Piatra-Neamț – 1923

Oscar Späthe a fost un sculptor român, membru fondator al societății Tinerimea artistică.

A studiat la Academia de arte frumoase din München, unde a debutat, în 1898, cu „Faun dansând”. Autor a numeroase portrete (printre care cel al lui Ștefan Luchian și al lui Alexandru Vlahuță), al câtorva monumente („Costache Negri”, la Galați, și „Mihai Viteazul”, la Călugăreni) și al mai multor sculpturi cu caracter alegoric și mitologic („Bacantă”, „Satir”, etc.). De formație și concepție academistă, arta sa se remarcă prin corectitudinea meșteșugului.

Oscar Späthe
(1875 – 1944)

Oscar Späthe a convins-o pe principesa Maria să accepte patronajul societății Tinerimea artistică, fiind cucerit, la rândul său, de interesul prințesei pentru arta idealistă și mistică. De altfel, câteva dintre operele sale cele mai reușite i-au fost comandate sau achiziționate de prințesă: Sfântul Ioan Botezătorul, Sfântă bizantină, Fiat lux, Florentina și bustul Prințesei Elisabeta.

Sculptorul Oscar Späthe a încetat din viață la 23 noiembrie 1944, la 69 de ani, într-un sat din județul Buzău unde se refugiase și el de bombardamentele care răvășeau Bucureștiul.

Autor: Maria Ioana Cocea

Anul: 1974

Material: piatră naturală

Amplasament: Str. Orhei, zid intrare scări Spitalul Județean

Fiica cuplului Gina Manolescu Strunga – N. D. Cocea, antimonarhist și scriitor de stânga, **Ioana Maria Cocea** a devenit o cunoscută sculptoriță, iar astăzi este moștenitoarea întregii averi lăsată în urmă de familia Manolescu Strunga și familia Cocea. Ioana Maria Cocea trăiește la Sighișoara, locul în care s-a retras și N.D. Cocea între 1928 și 1945.

Participantă la Tabăra de sculptură de la Măgura (1985) și Tabăra de sculptură de la Piatra-Neamț (1979). Am mai „găsit-o” într-o tabără de creație din 1965 de la Măgura Buzăului, alături de sculptorii Paul Vasilescu și Constantin Popovici.

Autor: Silviu Bejan

Anul: 2000

Material: bronz

Amplasament: str. 22 Decembrie, nr. 1, Piatra-Neamț,
pe spațiul verde din fața Școlii nr. 3

Autor: Silviu Bejan

Anul: 2004

Material: bronz

Amplasament: în curtea primului spital din Piatra-Neamț -
Casa Cantacuzino, strada Ștefan cel Mare, nr. 24

Mica Sirenă

Mica sirenă de la Piatra-Neamț este o copie după celebra statuie din Copenhaga, făcută de sculptorul pietrean Silviu Bejan, care a emigrat în Canada între timp.

Statuia „Mica sirenă”, pregătită special pentru vizita în România a reginei Margareta a II-a a Danemarcei, a ajuns în municipiul Piatra-Neamț pe 18 mai 2000 și a fost amplasată inițial la Centrul de plasament Elena Doamna, loc pe care alțea sa l-a vizitat împreună cu prințul consort Henrik. Statuia a rămas la Centrul de Plasament până după 25 mai, apoi a fost mutată în parcul din centrul orașului.

Când a fost construită fântâna arteziană cântătoare în Parcul Tinertului, „Mica sirenă” a fost înlăturată și depozitată peste un an într-o magazie a firmei de salubritate Brantner. Pe 1 octombrie 2010 a fost dusă într-un nou loc, respectiv bazinul din fața Școlii nr. 3, unde se bucură și acum de privirile admirative ale trecătorilor.

Bustul Elenei Cuza

Silviu Bejan (1959 –)

Silviu Bejan s-a născut în anul 1959 în România. Acesta este licențiat al Institutului de Artă „G. Enescu” din Iași, România. A studiat desenul și sculptura timp de 10 ani la Liceul de Artă Victor Brauner din Piatra-Neamț și modelarea potretelor la Academia de Artă din Vancouver. În prezent, acesta locuiește și activează profesional în Vancouver, Canada.

De-a lungul anilor, Silviu Bejan a participat la numeroase expoziții și concursuri locale, naționale și internaționale. Activitatea sa artistică include onorarea unor comenzi publice și private de realizare de monumente în România și Canada, precum și crearea decorurilor pentru film și teatru. Operele sale pot fi regăsite în colecții publice și private din România, Italia, Belgia și Spania.

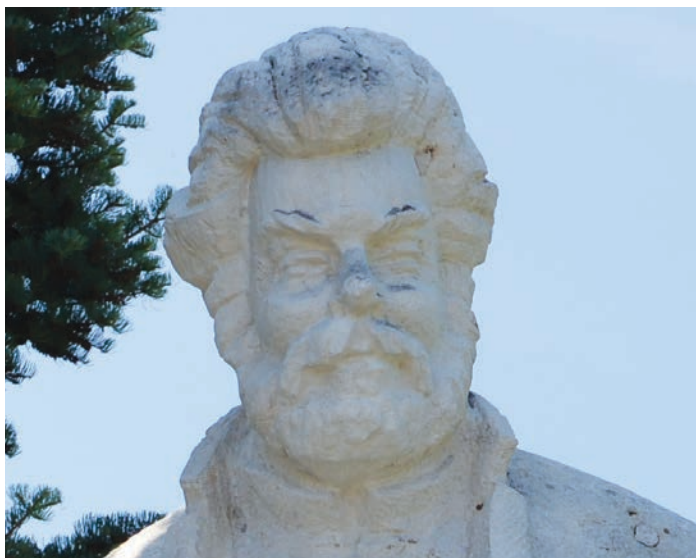
Autor: Ion Vlasiu

Anul: 1983

Material: piatră

Amplasament: B-dul 'Decebal, lângă Casa de Cultură a Sindicatelor

Statuia lui Ion Creangă

Pe 6 mai 1908 se naște la Lechința, județul Mureș, **Ion Vlasiu**. Între anii 1921 – 1926 urmează Școala de arte și meserii din Târgu-Mureș, apoi studiază sculptura cu Romulus Ladea la Școala de Belle-Arte din Cluj

În anul 1932 deschide prima expoziție personală de sculptură la Târgu-Mureș care este și prima expoziție de sculptură din acest oraș. Va deschide o expoziție personală de pictură și sculptură la Paris, la Galerie Contemporaine și expune la Salon des Tuileries atât pictură cât și sculptură.

Ion Vlasiu (1908 – 1997)

A fost distins cu Premiul Academiei Române, 1939; Premiul Anastase Simu, 1942; Doctor Honoris Causa al Universității Babeș-Bolyai din Cluj, 1993.

Încetează din viață în 18 decembrie 1997.

Despre opera lui Ion Vlasiu s-au scris peste 700 de articole și i-au fost consacrate trei albume cu studii monografice scrise de Dan Grigorescu (1970), Ion Frunzetti (1973) și Călin Demetrescu (1987).

Lucrările sale se află expuse în principalele muzee din România (București, Cluj, Constanța, Oradea, Târgu-Mureș).

La Târgu-Mureș este deschisă din 1980 Galeria Ion Vlasiu aparținând Muzeului Județean, unde sunt expuse peste 100 de lucrări de pictură și sculptură ale artistului.

Autor: Lucian Tudorache

Anul: 1997

Material: piatră artificială

Amplasament: Strada Cuza Vodă, în Curtea
Grădinitei cu program prelungit nr. 6

Lucian Tudorache (1965 -)

S-a născut pe 29 aprilie 1965, comuna Independența, Galați.

Studii: Liceul de Artă "Octav Bancila", Iași, Academia de Arte "George Enescu", Facultatea de Arte Plastice, Decorative și Design, Iași. Specializarea sculptură, clasa profesor Vasile Condurache.

Lucrări monumentale:

- 2014 – Placă comemorativă, marmură - „G.T.Kirileanu”, Piatra-Neamț
- 2014 – Monumentul Eroilor, marmură, Bălățești-Neamț
- 2014- „Mihai Eminescu”, bronz, Piatra Neamț
- 2014- „Mihai Eminescu” ipsos, Roman-Neamț
- 2013- „Mit”, stejar, Moinești-Bacău
- 2013 - „Petru Rareș”, bronz, Cricova-Basarabia
- 2013 - „Nicolae Manolescu”, Roman-Neamț
- 2012 - Monumentul Eroilor, marmură, Piscu-Galați
- 2009/2012 – Restaurarea grupului statuar de la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” Iași

- 2006 – „Medievala”, piatră, (Piața Morii) - Bistrița
- 2006 – „Compoziție”, marmură, Muzeul de Artă-Vâlcea
- 2003 – „Zburătăciune II”, lemn, Cucuteni-Iași
- 2003 – „Duhul apelor”, lemn, Galați
- 2003 – „Victor Brauner”, piatră artificială, Piatra-Neamț, Neamț
- 2003 – „Mihail Kogălniceanu”, piatră artificială, Târgu Neamț, Neamț
- 2002 – „Ștefan cel Mare și Sfânt”, piatră artificială, Volovăț-Botoșani
- 2000 – „Zburătăciune I”, lemn, Piatra-Neamț, Neamț
- 1997 – „Cap de copil”, piatră artificială, Piatra-Neamț, Neamț
- 1996 – „Ștefan cel Mare și Sfânt”, bronz, Piscu-Galați
- 1989 – „Compoziție”, piatră de Vistea, Hârlău-Iași
- 1988 – „Germinație II”, lemn, Pârâul Rece, Brașov
- 1987 – „Germinație II”, lemn, Slănic-Moldova, Bacău

Premii, diplome:

- 2014 – Diplomă, Simpozionul Internațional de Pictură și Desen, Iacobeni-Suceava
- 2014 – Diplomă, Simpozionul de sculptură „Vasile Blendea”, Moreni-Dâmbovița
- 2013 – Diplomă, Tabăra anuală de pictură și sculptură, Moinești-Bacău
- 2008 – Diplomă (Club Rotary Donaris), Costache Negri-Galați
- 2007 – Premiul pentru sculptură – Bienala Internațională de Artă Plastică „Lascăr Vorel”, Piatra-Neamț, Neamț
- 2006 – Diplomă, Simpozionul Național de Sculptură „Ion Irimescu”-Bistrița
- 1999 – Diplomă de nominalizare – Bienala Națională „Lascăr Vorel”, Piatra-Neamț, Neamț
- 1996 – Diplomă „Cetățean de Onoare” – Piscu, Galați
- 1989 – Premiul III pentru sculptură, Hârlău, Iași
- 1988 – Premiul Unii Artiștilor Plastici, Pârâul Rece, Brașov
- 1987 – Premiul II pentru sculptură, Slănic Moldova, Bacău

Bursa:

- 2004- Bursa UNESCO de studiu la Centrul European din Veneția pentru tehnicile de Conservare a Patrimoniului Arhitectonic, Italia

Autor: Lucian Tudorache
Anul: 2014
Material: bronz
Amplasament: Biblioteca "G.T. Kirileanu"

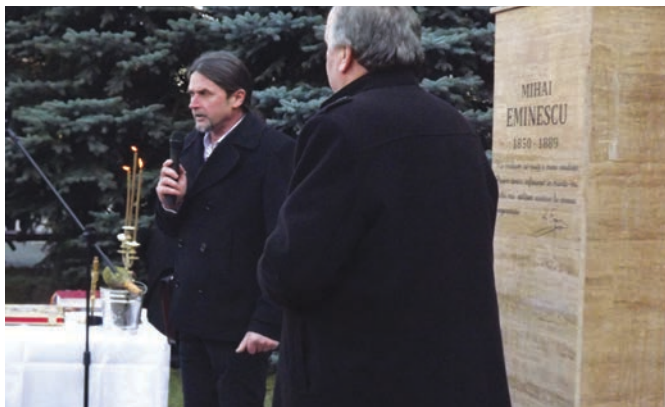
MIHAI
EMINESCU

1850 - 1889

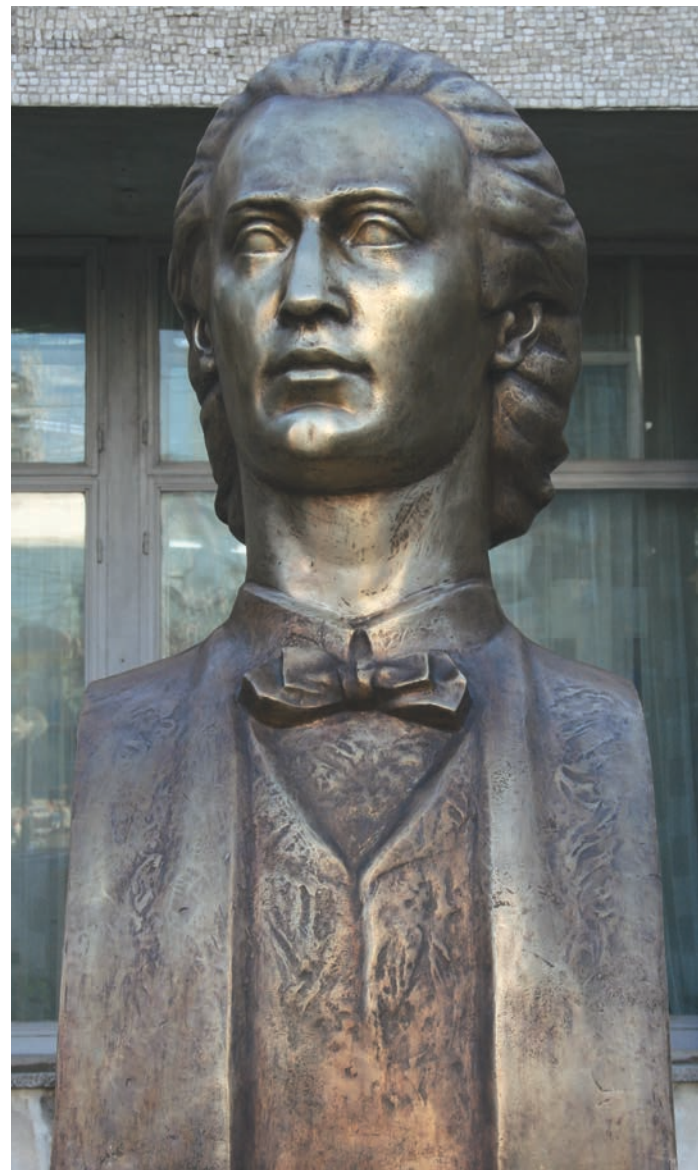
*Nu credeam să-nșapăm mure vrodare;
Pururi tanar, înfășurad în manta-mi,
Ochi mi s-așaltau urcând la steaua
Singulară-și.*

M. Eminescu

Bustul lui Mihai Eminescu

**Lucian Tudorache la dezvelirea bustului lui
Mihai Eminescu, 14 ianuarie 2014**

Marți, 14 februarie, în ajunul Zilei Naționale a Culturii, a avut loc inaugurarea bustului lui Mihai Eminescu în fața Bibliotecii Județene „G.T. Kirileanu” din Piatra-Neamț.

Fragment din mesajului poetei Ana Blandiana cu prilejul inaugurării bustului lui Mihai Eminescu la Biblioteca Județeană „G.T. Kirileanu” Piatra-Neamț:

“Înainte de a vă mărturisi cât de rău îmi pare că nu sunt alături de dumneavoastră la această sărbătoare de o singulară importanță, dați-mi voie să aduc omagiul meu celor care au făcut-o posibilă. Pentru că, în climatul societății românești de azi, o asemenea inițiativă este nu numai un act de cultură, ci și unul de curaj, o inițiativă mergând împotriva curentului și punând în lumină o impresionantă încărcătură polemică. [...]

Pe fundalul acestor distrugerii de jos sau de sus a etalonului de platină a spiritualității noastre, dezvelirea la Piatra-Neamț a unui monument al Poetului capătă o semnificație care transcende importanța locului și a momentului. Este o dovadă că, amintindu-ne de Eminescu, ne amintim de noi înșine și ne descoperim, cu nemaisperată emoție, vii. Cultul eminescian – punct de sprijin în posteritate nu pentru el, ci pentru noi – este cea mai vibrantă dovadă a supraviețuirii noastre. “

Ana Blandiana
Ianuarie 2014

VICTOR BRAUNER
1903 - 1966

Autor: Lucian Tudorache
Anul: 2003
Material: piatră artificială
Amplasament: curtea Liceului de Artă
Victor Brauner, corp C

Bustul lui Victor Brauner

Lucian Tudorache și bustul lui Victor Brauner

Autor: Vasile Negru

Anul: 1983

Material: ciment

Amplasament: în fața sediului Arhivelor Naționale
din Piatra-Neamț

Statuia lui Alexandru cel Bun

Vasile Negru este din Răcăciuni, județul Bacău. A lucrat în construcții în tinerețe, dar a profitat de o șansă ivită și a intrat în rândurile Ministerului de Interne, ca polițist. Locuiește cu soția în Piatra-Neamț de circa 30 de ani. Prima încercare în ale sculpturii a avut-o în armată când, într-un calup de săpun, a sculpat un chip de femeie, care i-a fost luat de un superior la liberare, ca amintire.

Peste ani a absolvit cursurile unei școli populare de artă, acolo unde a învățat câteva dintre tehnicile picturii și sculpturii.

Lucrările lui Vasile Negru înseamnă vreo două sute de sculpturi, realizate de când era în floarea tinereții și până acum, în prag de 70 de ani.

Prima lucrare de proporții a lui Vasile Negru este o statuie înfățișându-l pe Alexandru cel Bun, înaltă de trei metri. Lucrarea „a prins viață” în 1983 și este expusă în fața sediului Arhivelor Naționale din Piatra-Neamț.

Cap de dac

Autor: Clement Pompiliu
Anul: 1970
Material : piatră
Amplasament Parcul Cozla – strada Ștefan cel Mare

Cap de dacă

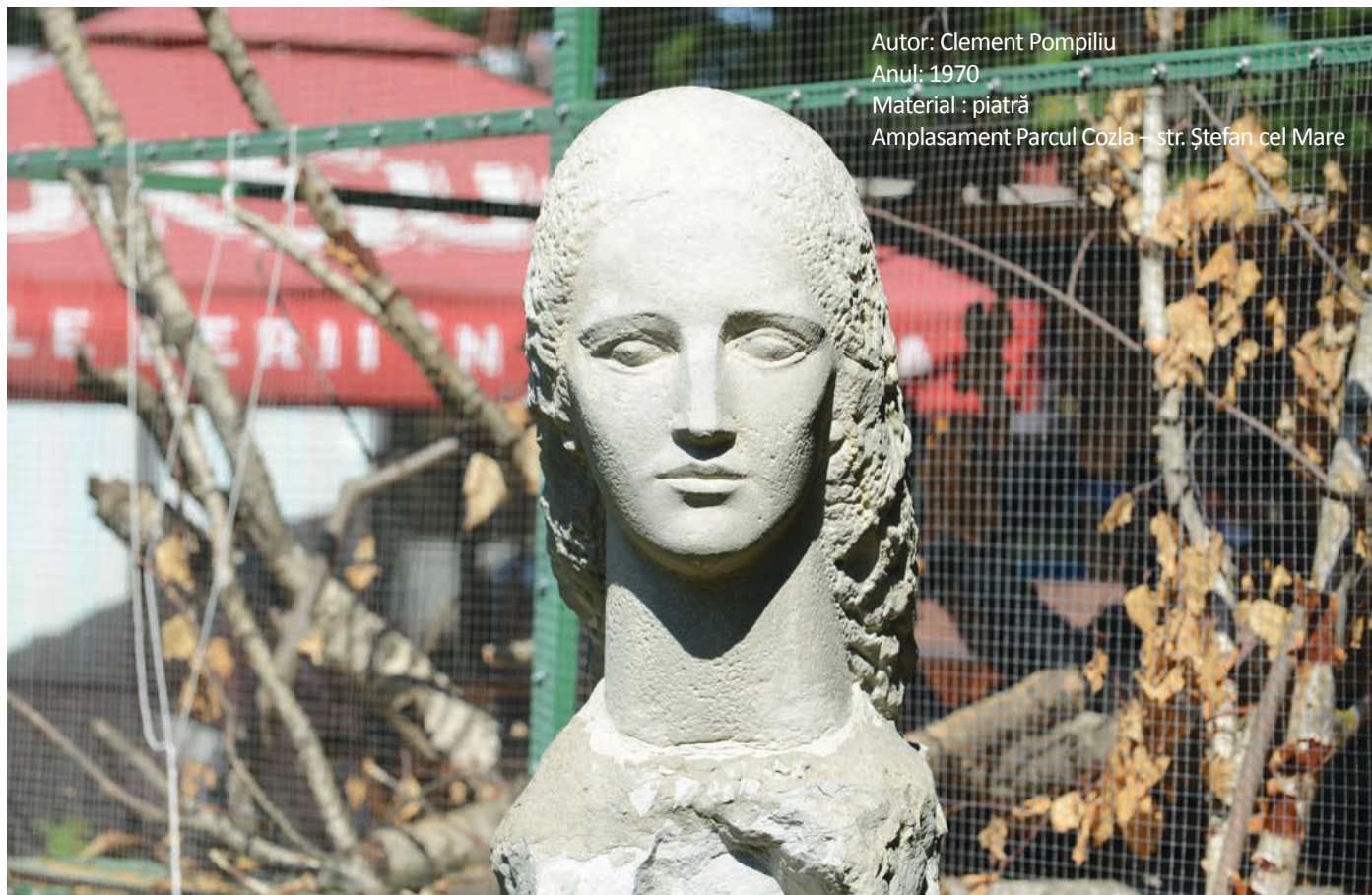
Clement Pompiliu (1923 – 1985)

Născut în anul 1923, sculptorul a prins de mic gustul de a ciopli lemnul, încurajat de tatăl său care era „tâmplar de lux” în Piatra-Neamț. Tainele pietrei le-a aflat de la meșterul italian Roberto Mella, vecinul părinților săi. Acestuia, spre veșnică amintire, i-a cioplit la mormântul din Cimitirul Eternitatea un relief în marmură albă de Gheorghieni.

Între 1942-1948, Clement Pompiliu urmează cursurile Academiei de Arte Frumoase din București la clasa de sculptură a maestrului Cornel Medrea, avându-i ca profesori, la desen pe Oscar Han și la pictură pe Nicolae Dărăscu. După absolvire, deși i se oferă postul de asistent universitar la catedra de sculptură a academiei bucureștene, Clement Pompiliu se stabilește la Piatra-Neamț, fiind profund atașat de orașul natal și de părinți.

Debutează la Expoziția Tineretului din București cu un basorelief, eveniment petrecut în 1946. În anul 1951 este primit membru definitiv al Uniunii Artiștilor Plastici din România și în același an înființează împreună cu alți artiști Cenaclul U.A.P. din Piatra-Neamț pe care îl coordonează până în 1956.

Un moment de vârf al carierei sale a fost prima expoziție personală de sculptură cu 20 de lucrări de factură clasică, realistă, realizate din marmură,

Autor: Clement Pompiliu
Anul: 1970
Material : piatră
Amplasament Parcul Cozla – str. Ștefan cel Mare

piatră, pământ ars și lemn, care au fost expuse la Piatra-Neamț în 1969, în sălile colecției de artă din Piața Libertății nr. 1. Încurajat de succes, artistul a sculptat ulterior un număr important de lucrări, preferând portretul, relieful alegoric și compoziția monumentală. O parte dintre acestea se află în colecții muzeale, instituții publice, piețe și parcuri. Binecunoscute pietrenilor sunt cele trei sculpturi în piatră, datând din 1970, amplasate în Parcul Cozla: „Dac”, „Victorie”, „Dacă”. Alte monumente din piatră și travertin se află în piețele orașelor Roman și Slănic Moldova (“Miron Costin”, “I.L.Caragiale”) și în centrul comunei Ghindăoani (“Vasile Conta”).

Este remarcabilă și activitatea pedagogică a sculptorului Clement Pompiliu, acesta inițiind învățământul artistic în Piatra-Neamț, contribuind la înființarea Școlii de Artă în anul 1959, la care a predat până în 1985. În această calitate a condus pașii începutului de carieră multor artiști, sculptori, pictori, graficieni, profesori de desen, astăzi în plină maturitate profesională și consacrare artistică.

Pentru meritele artistice, Clement Pompiliu a fost distins cu Medalia Meritul Cultural clasa a II-a în 1983 și cu titlul de cetățean de onoare post-mortem al municipiului Piatra-Neamț cu prilejul organizării la Muzeul de Artă a expoziției retrospective în anul 2001.

Autor: Paul Vasilescu
Material: fontă/bronz
Amplasament: Piața Ștefan cel Mare 3, în fața
Hotelului Ceahlău

Ansamblu decorativ Hotel Ceahlău

Artele decorative

Ca și în alte țări, artele decorative au cunoscut în România o adevărată „explozie” în ultimele două-trei decenii. Labilitatea tot mai pronunțată a graniței dintre arte, iar uneori ștergerea totală a acestei granițe, ca și renunțarea la vechea prejudecată potrivit căreia artele decorative erau considerate minore, cu un rol auxiliar, a favorizat un aflux de interes și de forțe artistice spre acest sector.

Mai mult și decât pictura, sculptura și grafica, ele au fost cerute de nevoia de a se umaniza spațiul ambiental și de a diminua cât se poate mai mult acțiunea de alienare a omului, ce caracterizează civilizația tehnologică actuală.

Că în ceea ce privește arta românească, tradiția broderiilor medievale, a țesăturilor și cusăturilor țărănești, a ceramicii vechi și a creștăturilor în lemn, a artei metalelor prețioase, și-a spus cuvântul, nu încapă nici o îndoială. Bunul gust, simțul măsurii, al ritmului, al armoniilor cromatice și liniare ce caracterizează creațiile actuale își au desigur obârșia în filonul bogat al tradiției.

Paul Vasilescu s-a născut în 31 august 1936, în Valea Botei, comuna Sărățeanca din județul Buzău. A absolvit Academia de Artă București în 1961, an în care va deschide și prima expoziție personală, la Galați, în cadrul Expoziției Regionale Dobrogea. De-a lungul timpului participă la numeroase expoziții în țară și în străinătate, dintre care amintim: Expoziția organizată de Casa Americii Latine – București (1993), Trienala internațională de artă plastică – New Delhi (1979), Expoziția Plastik und Blumen – Berlin (1975), Bienala internațională de sculptură Dantesca – Ravenna (1975).

Creația artistului se află expusă în aer liber: Statuia lui Petru I Mușat (1976 – Suceava), Alexandru Ioan Cuza (2004 – București), Eroica – Timișoara, Bust Nichita Stănescu (1984 – București) etc., în muzee și colecții particulare din România și din străinătate. De un profesionalism desăvârșit, sculptura lui Paul Vasilescu, realizată în peste cinci decenii de creație, s-a impus cu autoritate în arta contemporană. În semn de recunoaștere a talentului său, artistul a fost distins cu numeroase premii precum: Premiul Ministerului Culturii (1973), Marele Premiu al Uniunii Artiștilor Plastici (1976), Premiul Academiei Române (1971), Premiul pentru sculptură (1968), Premiul pentru artă monumentală (1967). Criticul de artă Constantin Prut spunea despre Paul Vasilescu: „Un suprem simț al esențialului îl conduce spre un echilibru între tensiunile vitale și asceza formei, ceea ce are ca rezultat o „optimizare” a structurilor spațiale (...). Prin dramatismul pe care îl imprimă compoziției, prin surpriza partiturii spațiale, artistul se manifestă ca o voce perfect distinctă în sculptura românească a secolului al XX-lea.”

Paul Vasilescu (1936 – 2012)

Autor: Grigore Bradea

Anul: 1979

Material: travertin de Borsec

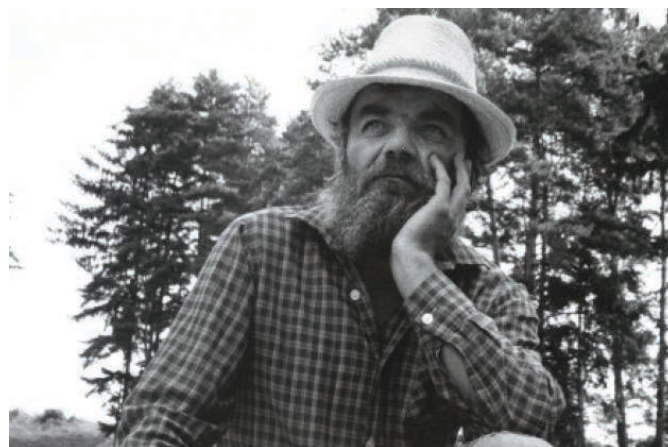
Amplasament: În incinta Spitalului
Județean Neamț, pe spațiul verde

Grigore Bradea devenit membru al U.A.P. în 1981, la secția sculptură, fiind unul din cei mai reprezentativi sculptori români din generația '70.

În 1961 s-a înscris la Liceul de Arte Plastice „Romulus Ladea” din Cluj-Napoca, pe care l-a absolvit în 1965. În același an a fost admis la Institutul de Arte Plastice „Ion Andreescu” din Cluj-Napoca, secția sculptură, la clasa profesorului Kós András, pe care l-a absolvit în 1972.

Grigore Bradea (1947 – 1998)

După absolvirea studiilor universitare a fost numit profesor la Liceul Pedagogic „George Coșbuc” din Năsăud, după care s-a stabilit la Bistrița.

În afară de o serie de lucrări de sculptură mică, aflate în colecția Muzeului Județean Bistrița-Năsăud („Portret-Ion”, „Nicolae Iorga”, „Luptător” și „Portret” în sala cu artă contemporană și sculptură de dimensiuni mai mari „Primăvara”, așezată în grădina Muzeului Județean) și în diverse colecții particulare, opera sa cuprinde și lucrări de sculptură monumentală, din care cele mai reprezentative sunt următoarele:

- Ziua și Noaptea – Tabăra de sculptură Măgura, Ediția a VIII-a, 1977
- Victoria – Sângeorz-Băi, 1978
- Maternitate – Piatra-Neamț, 1979
- Maternitate – Slatina, 1980

Autor: Tiberiu Bențe
Anul: 1979
Material: travertin de Borsec
Amplasament: Piața Ștefan cel Mare, pe spațiul verde între blocurile C2 și C3

Maternitate

Tiberiu Bențe (1947 – 2004)

Născut în 1947 la Satu Mare, Tiberiu Bențe a devenit în 1975 absolvent al Institutului de Arte Plastice Nicolae Grigorescu, București. Între anii 1975-1977 beneficiază de bursa Municipiului București „Fr. Stork”.

Expoziții

Din 1973 participă la toate expozițiile de stat:

-1974 – expoziție personală, Atelier 35

Simpozioane, tabere:

-1973 – Măgura

-1974 – Arcuș

-1978 – Sângeorz

-1979 – Piatra-Neamț

Expoziții în străinătate: Germania, Polonia, Bulgaria, Rusia, Portugalia, Grecia.

„Voi scoate de aici o Maternitate. Dar nu văzută cu acel expresionism chinuit care se mai cultivă, ci simplificând linia lucrării până la ideea ei fundamentală, deci o femeie cu spinarea dreaptă, demnă și curată ca însăși ideea de mamă.”, spunea Tiberiu Bențe în 1979 în tabăra de creație de la Piatra-Neamț, privind dincolo de ultima tăietură de daltă.

Autor: Maria Deac
Anul: 1979
Material: travertin de Borsec
Amplasament: Pastila de intersecție B-dul Decebal
cu strada 22 Decembrie 1989

Maria Deac (1946 –)

Maria Deac, născută la 19 iulie 1946 în localitatea Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, România, fiica lui Deac Ioan și Floarea, renunță la cetățenia română în 1997 și se stabilește în Germania. În 1972 a terminat Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, București

Expoziții:

- 1975 – expoziție personală – Galeriile de artă Constanța

Simpozioane, tabere:

- 1972 – Măgura
- 1977 – Medgidia
- 1977 – Lazărea
- 1978 – Sângeorz
- 1979 – Piatra-Neamț

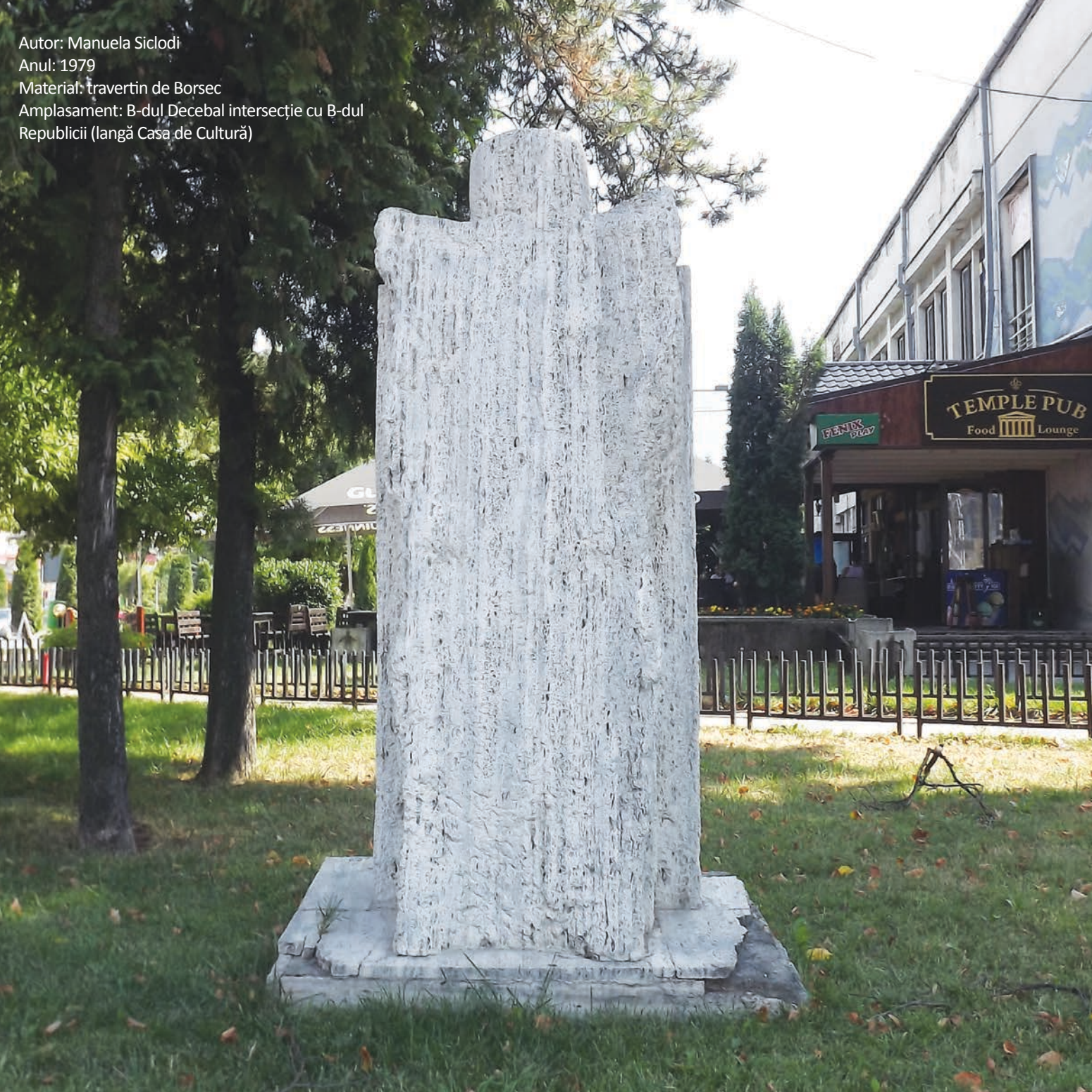

Autor: Manuela Siclodi

Anul: 1979

Material: travertin de Borsec

Amplasament: B-dul Decebal intersecție cu B-dul
Republicii (langă Casa de Cultură)

Manuela Siclodi (1946 –)

Născută în 1946, în Iași, România

Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”, secția de sculptură, 1964 – 1970. Din 1991 trăiește la Innsbruck, Austria.

După 1970 este prezentă la marile expoziții organizate de Uniunea Artiștilor Plastici.

Expoziții:

- 2009: Spacial Tapestry, Galeria Crișan&Siclodi, Innsbruck, Austria
- 2007: Spacial Tapestry, Galeria Crilan&Siclodi, Innsbruck, Austria
- 2006: „60 de ani de întrebări cu sau fără răspunsuri”, Galeria Simeza, București
- 2005: Special Tapestry, Galeria de artă Sabina&Jean Negulescu, București
- 1985: Tapiserie, Munchen
- 1983: Tapiserie, Galeria der Stadt Kufstein
- 1980: „Conception”, sculptură și tapiserie, Galeria Orizont, București
- 1978: „Umbre și lumini”, sculptură și tapiserie, Galeria Simeza, București

Simpozioane de sculptură, lucrări de for public (România)

- 1991: Galați: Monument din metal
- 1986: Babadag
- 1985: Brăila: Sculptură în piatră
- 1984: Babadag: Sculptură în piatră
- 1983: Tescani: Sculptură în piatră
- 1979: Piatra-Neamț: Sculptură în piatră
- 1978: Măgura: Sculptură în piatră
- 1977: Galați: Metal
- 1976: Arcuș: Lemn
- 1975: Arcuș: Lemn
- 1973: Măgura: Sculptură în piatră

Autor: Mihai Istudor

Anul: 1979

Amplasament: Pe laterală dreaptă a stației de
troleibuz B-dul Decebal – Bloc Turn

Mihai Istudor (1944–2015)

Studii academice: – Institutul de Arte Plastice, cu Lovith Marc Egon, Cluj-Napoca. Membru al Uniunii Artiștilor Plastici

Distincții:

- 1979 – Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru tineret;
- 1994 – Premiul special „Gheorghe Tătărăscu”;
- 2000 – Premiul al II-lea la Bienala de Pictură și Sculptură, Sala Dalles, București;
- 2008 – Premiul I la Bienala de Pictură și Sculptură „Gheorghe Petrașcu”, Târgoviște, Dâmbovița;
- 2010 – Premiul I pentru concursul de monumente „Antim Ivireanu”.

Statuia denumită *Bucuria Soarelui* a fost realizată în timpul taberei de creație de la Piatra-Neamț din 1979.

Autor: Iuliana Turcu
Anul: 1979
Material: travertin de Borsec
Amplasament: în Parcul Central

Iuliana Turcu (1945 -)

Născută pe 26.05.1945 la Oradea, **Iuliana Turcu** a absolvit Institutul de Arte Plastice „N. Grigorescu” Secția Sculptură din București. Se stabilește în Galați (1970) și se angajează ca muzeograf la Muzeul de Artă Contemporană Românească din Galați (până în 1980). A participat la toate expozițiile organizate de Filiala U.A.P. Galați, la cele naționale de la București și Voronețiana, Suceava, la Expozițiile Republicane, București (1972, 1973, 1975, 1976).

În 1980 pleacă în Germania, apoi în 1982 se stabilește la Melbourne, Australia, alături de soțul ei, sculptorul George Turcu.

Simpozioane, expoziții:

- 1973 -Măgura
- 1974 – Arcuș
- 1978 – Măgura
- 1979 – Piatra-Neamț

A expus peste hotare la Novisad, Serbia.

Autor: Anton Tănase

Anul: 1979

Material: travertin de Borsec

Amplasament: Pastila de intersecție str. Ștefan cel
Mare cu str. Petru Rareș

Anton Tănase (1946-)

Anton Tănase a absolvit Institutul de Arte Plastice N. Grigorescu din București în anul 1973. A participat la mai multe tabere și simpozioane de profil din țară (Arcuș, Sângeorz, Piatra-Neamț). S-a retras din viața artistică în satul natal la Petriș, Bistrița.

Autor: Dinu Rădulescu

Anul: 1979

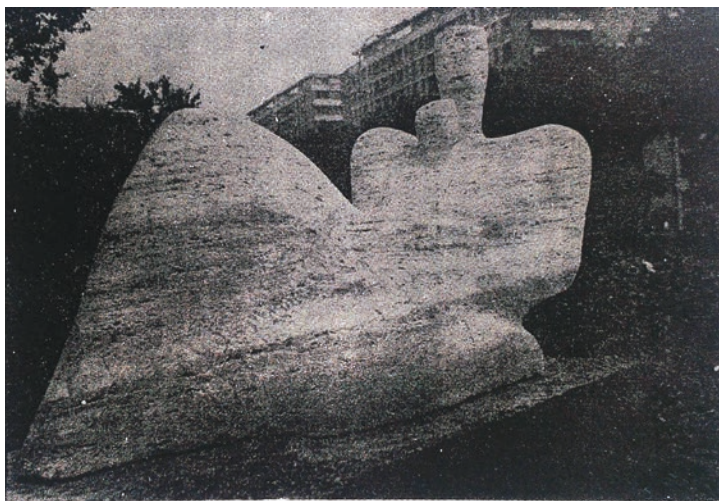
Material: travertin de Borsec

Amplasament: Pastila de intersecție Str. Mihai

Viteazu cu Str. Dărmănești

Mamă și fiu

În urma mutărilor repetate și a eroziunii, în prezent capul copilului nu mai poate fi identificat

Dinu Rădulescu s-a născut în 1947 în București. În 1971 devine absolvent al Universității de Arte Nicolae Grigorescu, Secția Sculptură, Clasa prof I.L. Murnu.

- 1976- Debut expozițional
- 1981- Membru al Uniunii Artiștilor Plastici;
- 1990- Asistent, iar din 1997, Lector la Universitatea de Arte, București

Premii:

- 1981- Premiul III- Sculptură Festivalul Național (profesioniști);
- 1984- Premiul II- Treavna, Bulgaria;
- 1986- Premiul pentru sculptură al Consiliului Național al Pionierilor;
- 1988- Medalia de aur (colectivă) pentru participarea românească

Dinu Rădulescu (1947 –)

la Ravenna, Italia;

- 1989 - Premiul U.T.C. la Bienala de sculptură mică, Arad;
- 1990 - Medalie de argint, Ravenna, Italia;
- 1996- Medalia de onoare a orasului Plouescat, Franța;
- 1997- Premiul I Sculptură – Plouescat, Franța

Tabere de sculptură în aer liber (piatră, marmură, granit, lemn):

- În țară: Măgura (1977, 1983, 1985), Arcuș (1978), Piatra-Neamț (1979), Căsoaia (1981), Săliște (1982).
- În străinătate: Treavna, Bulgaria (1984), Villany, Ungaria (1986), Straubing, R.F.G. (1988), Fanano, Italia (1989, 1990), S.Giulia, Italia (1990), Woerden, Olanda (1997). Începând din anul 1978, a participat (singur sau în diverse colective) la organizarea a peste 20 de expoziții de grup (sculptură) în București, Arad, Brașov, Buzău, Pitești.

Autor: Dumitru Simionescu

Anul: 1979

Material: travertin de Borsec

Amplasament: Intersecția străzii Petru Rareș cu B-dul Dacia

“Vreau să imprim acestui bloc de piatră ideea zborului. Să-i confer, deci, transparență și verticalitate, elan. Dincolo de faptul că e tema mea preferată, prezentă și în alte lucrări, vreau ca ea să încorporeze sensuri umane, sensuri sociale profund contemporane. O văd, deci, amplasată într-un spațiu amplu și luminos...”

Dumitru Simionescu, 1979

Cuplu

Autor: neidentificat

Amplasament: intersecția străzilor Petru Rareș cu Obor

*Alese mulțumiri Uniunii Artiștilor Plastici din Neamț și
Muzeului de Artă din cadrul Complexului Muzeal Județean Neamț!*

Un proiect realizat cu sprijinul Primăriei municipiului Piatra-Neamț
-2015-

